

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Handleitung Zu leichterem Gebrauch Der Geist- und Sittlichen Unterrichten In Ewigen Wahrheiten

Calino, Cesare

Augspurg ; Graez, 1744

VD18 80280064

Ex Libro I. Regum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49389](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49389)

Cap. Vers.

- IX.** 29. Utinam daret aliquis populum istum sub manu mea, ut auferrem de medio Abimelech. VI. 109.
- X.** 14. Tunc invocabunt me, & non exaudiam. &c. I. 170.
- XI.** 29. Factus est super Jephthe spiritus Domini. XII. 446.
- XV.** 7. Licet hæc feceritis, tamen ex vobis adhuc expetam ultionem, & tunc quiescam: percussitque eos ingenti plagâ. VI. 290.
14. Sicut solent ad ardorem ignis ligna consumi, ita vincula, quibus ligatus erat, dissipata sunt, & soluta. XII. 447.
- XVII.** 2. Mille & centum argenteos, quos separaveras tibi, ecce ego habeo, & apud me sunt. Reddidit ergo eos matri suæ. V. 397.
- XVIII.** 23. Deos meos, quos mihi feci, tulistis, & dicitis: quid tibi est? &c. X. 173. &c.

Ex Libro I. Regum.

- II.** 3. Nolite multiplicare loqui sublimia gloriantes. VI. 113.
4. Infirmi accincti sunt robore. IX. 89.
9. Non in fortitudine sua roborabitur vir. I. 337. & IX. 89.
30. Qui contemnunt me, erunt contemptibiles. I. 292.

36. Di-

Cap. Verſ.

36. Dimitte me, obſecro, ad unam partem Sacerdotalem, ut comedam buccellam panis. IV. 126.
- III. 13. Prædixi enim ei, quòd judicaturus eſſem domum ejus in æternum propter iniquitatem; eò quòd noverit indignè agere filios ſuos, & non corripuerit eos. IV. 127. & IX. 457.
- IV. 5. Vociferatus eſt omnis Iſraël clamore grandi. II. 386.
7. Ingemuerunt dicentes: væ nobis! væ nobis! quis nos ſalvabit de manu Deorum ſublimium &c. I. 161.
- V. 9. Illis autem circumducentibus eam &c. IV. 545.
- VI. 12. Ibant in directum, & itinere uno gradientur, pergentes, & mugientes, & non declinabant, neque ad dextram, neque ad ſiniſtram. IX. 129.
19. Pereuſſit de viris Bethſamitibus, eò quòd vidiffent arcam Domini, & percuffit de populo ſeptuaginta viros, & quinquaginta millia plebis. VII. 286.
- VII. 10. Intonuit autem Dominus fragore magno ſuper Philiffiim in die illa, & exterminavit eos, & caſi ſunt à facie Iſraël. IV. 435.
- IX. 20. De aſinis - ne ſollicitus ſis - cujus erunt optima quæque Iſraël? nōne tibi? ascende ante me in excelfum. XII. 565.

Cap. Vers.

XI. 6. Et insiliit spiritus Domini in Saul. XII.
446.

7. Assumens utrumque bovem concidit in
frusta, misitque in omnes terminos Israël
per manus nunciorum, dicens: quicumque
non exierit &c. IX. 549.

XII. 5. Testis est Dominus adversum vos, te-
stis Christus ejus in die hoc, quia non
inveneritis in manu mea quidpiam. IX.
395.

19. Et timuit omnis populus nimis Dominum,
& Samuelem. Et dixit universus popu-
lus &c. IV. 436.

Ora pro servis tuis &c. X. 469.

XIII. 13. Stultè egisti, nec custodisti man-
data Domini DEI tui. III. 462.

XIV. 39. Vivit Dominus Salvator Israël, qui
si per Jonathan filium meum factum est,
absque retractatione morte morietur. VI.
309.

XV. 22. Nunquid vult DEus holocausta, &
victimas, & non potius, ut obediatur vo-
ci Domini? melior est enim obedientia,
quàm victimæ. IX. 335.

23. Pro eo ergo, quòd abjecisti sermonem
Domini, abjecit te Dominus, ne sis Rex.
III. 463.

30. Peccavi, sed nunc honora me. VI. 10.

XVI. 1. Usquequò tu luges Saul? III. 463.

7. Abjeci eum. I. 52.

24. Spi-

Cap. Vers.

24. Spiritus Domini recessit à Saul. XII.
453.

XVII. 10. Ego exprobravi agminibus Israël
hodie. II. 116. & VI. 106.

45. Tu venis ad me cum gladio, & hasta,
& clypeo; ego autem venio ad te in no-
mine Domini exercituum. IX. 54.

XVIII. 12. Et timuit Saul David, eò quòd Do-
minus esset cum eo. VI. 445.

XIX. 30. Fili mulieris virum ultrò rapiantis,
nunquid ignoro, quia diligis filium Isai in
confusionem tuam, & confusionem igno-
miniosæ matris tuæ? VI. 287.

XXII. 2. Et convenerunt ad eum omnes, qui
erant in angustia constituti, & oppressi æ-
re alieno, & amaro animo. IV. 573.

22. Sciebam in die illa, quòd, cùm ibi esset
Doëg Idumæus, procul dubio annunciaret
Sauli: ego sum reus omnium animarum
patris tui. III. 322.

XXIV. 10. Quare audis verba hominum di-
centium: David querit malum adversum
te. XI. 308.

17. Nunquid vox hæc tua est, fili mi David?
& levavit Saul vocem suam, & flevit. VII.
522.

XXV. 11. Tollam ergo panes meos, & aquas
meas, & dabo viris, quos nescio, unde sint?
V. 362.

XXVI. 21. Apparet, quòd stulte egerim, &
ignoraverim multa nimis. II. 9.

Cap. Vers.

- XXVII.** 1. Aliquando incidam in manus Saul: nonne melius est, ut fugiam, & salver in terra Philisthiim? II. 10.
- XXVIII.** 18. Quoniam non obedisti voci Domini, idcirco quod pateris, fecit tibi Dominus hodie. IX. 349.
- XXX.** 16. Ecce illi discumbebant super faciem universæ terræ, edentes, & bibentes, & quasi festum celebrantes diem. V. 91.
- XXXI.** 4. Ne veniant incircumcisi isti, & interficiant me illudentes mihi. XI. 355.
5. Arripuit itaque Saul gladium, & irruit super eum. IV. 64.

Ex Libro II. Regum.

- I.** 20. Nolite annunciare in Geth, neque annuncietis in compitis Ascalonis, ne forte lætentur filia Philisthiim, ne exultent filia incircumcisorum. XII. 130.
- II.** 22. Recede, noli me sequi, ne compellar confodere te in terram. VI. 372.
- III.** 9. Hæc faciat DEus Abner, & hæc addat ei: nisi quomodo juravit Dominus David, sic faciam cum eo, ut transferatur regnum de domo Saul, & elevetur thronus David super Israël, & super Judam. VI. 503.
- VI.** 22. Et ludam, & vilior fiam, plus quam factus sum, & ero humilis in oculis meis. IX. 282.

XIII. 1.